

ROK WIARY

Niezwykłość wydarzenia, jakim jest ofiarowanie Dzieciątka Jezus w świątyni, wyrażają słowa starca Symeona: *Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju, (...) bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, któreś przygotował wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego, Izraela (Łk 2,9-32)*. Są one również tematem kolejnej dekoracji w Roku wiary.

Chrystus przyniesiony do świątyni przez Najświętszą Maryję Pannę (gromnica) i św. Józefa zostaje – zgodnie ze starotestamentalnym prawem – ofiarowany Bogu. Przez fakt, że jest On Synem Bożym (biała świeca), tajemnica ofiarowania nabiera pełniejszego sensu. Syn ofiaruje się swojemu Ojcu, czego kulminacją będzie śmierć na Krzyżu. Tę prawdę wyraża ołtarz, na którym każdorazowo sprawowana jest Ofiara eucharystyczna. Ponieważ Jezus Chrystus posiada również ludzką naturę (druga biała świeca), gest ofiarowania, uwypukla złożenie w ofierze także całej ludzkości dla której jednocześnie, jak i dla każdego człowieka, jest On wzorem całkowitego oddania się i posłuszeństwa woli Bożej.

Święto Ofiarowania Pańskiego jest zatem oczekiwanym dniem spotkania Zbawiciela z ludźmi, *Światłości* (gwiazda) oświecającej *pogan* (małe świece).

Autorzy projektu